

In memoriam

fra Mariju Šiki u (1931. – 2015.)

sabrao i uredio fra Stipe Nosi

srpanj, 2015.

Na samostanskom hodniku pored fra Marijeve sobe sedam dana gorjela je svije a!

POSLJEDNJI FRA MARIJEVI TRENUCI

Fra Marijo je posljednju godinu života bio u krevetu. Strpljivo je podnosio bolest i nikad se nije žalio. Kad je 11. lipnja 2015., zbog temperature koju je dobio, trebao opet ići u bolnicu, molili smo zajedno s njim, pa sam mu, jer gvardijan nije bio tu, podijelio sakrament bolesni kog pomazanja, kojeg je već nekoliko puta primio. Malo poslije došla je medicinska ekipa s mladom doktoricom koja je rekla da ga zbog „vjerojatne upale pluća“ ne može ostaviti tu. Kad sam ga tu pred svima upitao „fra Marijo hoće li u bolnicu“?, rekao je: „u bolnicu?“ i pri tom se pokušao nasmiješiti onim samo njemu svojstvenim smiješkom. Iako smo mi i on znali da od medicinskih tretmana neće biti puno koristi, nismo mogli ništa, odnijeli su ga. Mogli smo ga samo po četvrti put u posljednjoj njegovoj godini života ispratiti do Straduna. Vratili su ga opet 24. lipnja.

Nekoliko dana poslije opet je dobio temperaturu. Bilo je pitanje da li ga opet mučiti bolničkim pokušajem produljenja njegova života ili ga pustiti da s mirom ide svom Bogu? Odlučili smo ne dopustiti „da ga muče“. A to što mu je od života na ovom svijetu dalje ostalo, zaista nije bila duga muka. Otišao je vrlo brzo.

8. srpnja oko 8 sati, samo nekoliko minuta prije nego je ispustio dušu, bio sam kod njega, otežano je disao otvorenih usta, ali nije bilo znakova nikakvog posebnog stanja. Malo poslije toga javio mi je gvardijan da je fra Marijo umro. Otišao sam do tada već pokojnog fra Marija, ali mi je izgledao isto kao malo prije. Nije se samo više uložilo ono otežano disanje. Činilo mi se da je uronio u poseban Božji mir. Molio sam kratko pored njega za njegovu dušu, a bila je to zahvala Bogu što ga je uzeo k sebi.

Zatim sam na šetnici velikog klaustra zazvonio na zvono koje, od kada je ono ponovno tamo, ispravlja redovnike na drugi svijet. Netko drugi uključio je tada i velika zvona na zvoniku.

Poslije toga trebalo je obavijestiti braću. Baš u tom trenutku zvao je provincijal i pitao kako su bolesna braća. Rekao sam mu, da fra Marija više ne boli...

Vrlo brzo dogovorili smo termin pokopa, pa smo složili osmrtnicu, koju smo emailom poslali subraćima i samostanima.

Nakon što je mrtvozornik utvrdio smrtnost, i o tome ostavio odgovarajuće dokumente, došli su radnici pogrebnog društva i odnijeli ga. Ispratili smo ga

posljednji put do Straduna, putem koji je nebrojeno puta prošao. Ovaj put pratila ga je zvonjava s našeg zvonika.

Gvardijan fra Veselko dogovorio je s predstavnicima pogrebnog društva formalnosti oko pokopa.

Sadržaj emaila koji je otišao subra i provincije neposredno nakon smrti fra Marija!

Umro fra Marijo!

**Ovim javljamo subra i da je danas, 8. srpnja u 8,30 sati umro fra Marijo Šiki . Sprovod e biti u etvrtak 9. srpnja u 17 sati na groblju Dan e. Po ivao u miru Božjem!
Fra Stipe Nosi , vikar**

Malo poslije prilagodio sam vijest i dodao kratki njegov životopis kojeg smo imali iz vremena kad je fra Marijo slavio 50. godišnjicu misništva. Naravno u tom kratkom životopisu moglo je stati samo nešto od onoga što je radio. Nisu tu ušle ni sve njegove službe, ni mnogi njegovi radovi. Mojom krivnjom, ako se tako može re i, nije tu ušao ni podatak da ga je udruga „Daksa 1944/45“, u kojoj je mnogo djelovao, proglasila doživotnim po asnim predsjednikom. Ja to nisam registrirao, a fra Marijo, iz skromnosti, kao i mnoge druge zasluge, nije to isticao.

Vijesti sam pridodao ovu fra Marijevu fotografiju koju sam napravio u našoj blagovaonici još 17. listopada 2012. ujutro.

Oснаžen vjerom u Isusovo uskrsnuće i okrijepljen svetim sakramentima,
dana 8. srpnja 2015., u Franjevačkom samostanu Male braće u Dubrovniku,
u 84. godini života, 64. redovništva i 58. svećeništva, prešao je s ovoga svijeta u vječnost

FRA MARIJO ŠIKIĆ, OFM

član Franjevačke provincije sv. Jeronima - Zadar

**Sprovod i sveta misa zadušnica bit će u četvrtak, 9. srpnja
na groblju Danče u Dubrovniku s početkom u 17 sati.**

*Hvaljen budi, Gospodine moj, po sestri našoj tjelesnoj smrti kojoj nijedan smrtnik umaći neće.
Jao onima koji u smrtnom umiru grijehu, a blaženi koje ti nađeš po volji presvetoj tvojoj
jer druga smrt im nauditi neće.*

sv. Franjo

Franjevci Provincije svetog Jeronima i rodbina

Vijest o smrti fra Marija širila se vrlo brzo.

Mnogi digitalni i pisani mediji prenijeli su vijest. Ovdje sam sakupio neke od tih vijesti i tekstova koji kruže internetom, a odnose se na fra Marijev odlazak s ovog svijeta.

Vijest o smrti i pokopu objavio je i Hrvatski radio Radio Dubrovnik.

Su ut je poslao mons. Dr. Želimir Pulji , nadbiskup zadarski.

**Nadbiskup zadarski
Archiepiscopus Iadrensis**

Zadar, 8. srpnja 2015.

Br. 8-07/2015

Predmet: Izrazi suosjećanja povodom smrti fra Marija Šikića

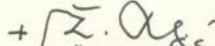
Mnogopoštovani oče Provincijale,

Javili su mi iz Dubrovnika tužnu vijest da je član Vaše redovničke zajednice "Male braće" fra Marijo Šikić blago usnuo u Gospodinu. Svojim djelovanjem i služenjem zadužio je više hrvatskih biskupija, a posebice ovu partikularnu crkvu zadarsku u kojoj je uz to obnašao i službu Provincijala.

Povodom njegove smrti želim izraziti iskreno suosjećanje Vama, mnogopoštovani oče Andrija, franjevcima cijele Provincije, te posebice članovima franjevačkog bratstva u Dubrovniku gdje je proveo zadnje godine svog ovozemnog života, okružen osobitom pažnjom i ljubavlju. Iskreni izrazi suosjećanja njegovoj rodbini i prijateljima, kao i svima koji su bili obogaćeni njegovim svećeničkim i redovničkim vrlinama. Njegovu plemenitu dušu preporučujem Božjem milosrđu.

I dok izražavam iskreno suosjećanje i kršćansku solidarnost, upućujem žarku molitvu Svemogućemu da ga pridruži Kristovom uskrsnuću. A sve koji tuguju zbog neizbježnog rastanka neka Gospodin ispuni uskrsnom nadom i utjehom.

S izrazim kršćanske solidarnosti u Gospodinu odani,

+
mons. Želimir Puljić,
nadbiskup zadarski

Provincijal
fra Andrija Bilokapić

To je u inio i mons. Ante Ivas, biskup šibenski

Šibenik, 10. srpnja 2015.
Br. 366/2015.

Sućut za preminuloga fra Marija Šikić

Mnogopoštovani oče Provincijale!

Zahvaljujem Bogu za bogat i plodan život dobrog čovjeka, redovnika i svećenika fra Marija, koga je Bog darovao našem narodu i Crkvi.

Fra Marija sam iz bližega upoznao dok sam bio župnikom u njegovoj rodnoj župi Murter. Iako je malo vremena svog života proveo u rodnom mjestu, vrlo je rado u njega svraćao, volio ga, zanimao se za život župe, za ljudi i događaje. Rado je slavio svetu Misu u župnoj crkvi s. Mihovila i propovijedao. Posebno je častio i molio se „Gospi od Gradine“, koja čuva počivalište i njegovih preminulih. Volio je more i kamenu ljepotu Kornata. Mještani su ga rado susretali i poštivali ga, jer je sa svakim imao vrlo otvoren i prislan odnos, onako „po domaću“. Iskreno se interesirao i pitao za svakoga i sa svakim je znao izmijeniti pravu riječ. Svima je bio simpatičan onaj njegov gotovo uvijek djetinji osmeh i čuđenje. Uvijek se, naročito pri našim susretima, zanimao za vjerski život naše biskupije i pratio sve događaje. Tu je uvijek bio „doma“.

Oče Provincijale, Vama, subraći provincije sv. Jeronima, naročito subraći samostana „Male braće“, biskupu i prezbiteriju Crkve dubrovačke, u ime svećenika, redovnika i redovnica biskupije šibenske, kao i moje osobno, iskazujem Vam iskrenu ljudsku i kršćansku sućut. Počivao u miru Božjemu.

+ Ante, biskup šibenski

Dulist

Preminuo je fra Marijo Šikić

8.7.2015 @ 11:38 Dulist Aktualno

U Franjeva kom samostanu Male bra e u Dubrovniku, u srijedu, 8. srpnja 2015. godine, u 84. godini života, 64. redovništva i 58. sve eništa umro je fra Marijo Šiki .

Fra Marijo je ro en 6. listopada 1931. u Murteru. Kršten je u rodnom mjestu 18. listopada 1931. s imenom Vojko, Branimir. Otac mu se zvao Šime – Dušan, a majka Cvita r. Božikov. Prvi razred osnovne škole fra Marijo je završio u Murteru, a nakon što mu je umrla majka osnovno i srednje školovanje nastavio je u Dubrovniku, gdje je boravio kod o eve sestre. Ian Franjeva ke provincije sv. Jeronima u Dalmaciji i Istri, postao je 22. rujna 1951. kada je ušao u novicijat na Košljunu, a 21. rujna 1952. položio je privremene zavjete u Dubrovniku. Sve ane zavjete položio je na Košljunu, 22. listopada 1956. Za akona je zare en u Zagrebu, 6. travnja 1957. Za sve enika ga je u Zagrebu 29. lipnja 1957. zaredio nadbiskup mons. Franjo Šeper. Postdiplomski studij zapo eo je u Zagrebu 1958. gdje je 1967. doktorirao teologiju.

Fra Marijo je obavljao razne službe: magistar bogoslova, arhivar Provincije, profesor na Franjevačkoj teologiji, profesor na Humanističkoj školi Ruđer Bošković za odgoj klera u Dubrovniku, kateheta srednjoškolaca i studenata. Tijekom profesorske službe u Zadru, Dubrovniku i Makarskoj predavao je: povijest filozofije, psihologiju, logiku, estetiku i socijalni nauk crkve. Obnašao je službu definitora, dva mandata bio je vikar Provincije, a provincijal od 1991. do 1997. Bio je i član Biskupske konferencije Jugoslavije za misije i član prezbiterialnog vijeća u Dubrovniku. U četiri mandata bio je gvardijan samostana Malebraće u Dubrovniku. Bio je bolnički kapelan u Dubrovniku, knjižničar Malebraće, duhovni asistent Franjevačkog svjetovnog reda, direktor Papinskih misijskih djela u Dubrovačkoj biskupiji, pomoćni sudac Crkvenog interdijecezanskog suda I. stupnja u brakorazvodnim parnicama; član Studijsko-izdavačke komisije, pri Južnoslavenskoj konferenciji viših redovničkih poglavara OFM; član prve Meunarodne komisije za pravdu i mir, pri Generalnoj kuriji OFM; predsjednik Komisije za pravdu i mir, pri Konferenciji viših redovničkih poglavara OFM.

Bio je član Vijeća za razvitak hrvatskih otoka, pri Ministarstvu za razvitak i obnovu (1994.g.); predsjednik Južnoslavenske konferencije provincijala OFM; duhovni asistent asanskih sestara u Dubrovniku, član Biskupijske komisije u procesu za beatifikaciju Službenice Božje .s. Marije od Propetoga Petkovića.

Sudjelovao je na više znanstvenih skupova i objavio više znanstvenih članaka teološkog sadržaja u različitim časopisima, a kao životno djelo na kojem je radio nekoliko desetljeća njegov je prijevod s latinskog na hrvatski knjige „Tria opuscula“ sv. Bonaventure (preveli Marije Šikić i Stjepan Kušar, KS, Zagreb, rujan 2009.). Bavio se i spisima fra Franje Vlašića, te je o njemu izdao knjigu: Franjo Vlašić, Dubrovnik 2011.

Najduže je živio i radio u Dubrovniku, i to od 1969. do 1991., pa zatim opet od 1997. do 2006. Poslije toga od 2006. do 2012. živio je u samostanu sv. Klare u Kotoru, a neko vrijeme bio je upravitelj župe Bogdašići iznad Tivta. Papa Benedikt XVI. 8. travnja 2009. u dubrovačkoj katedrali preko papinskog nuncija u Republici Hrvatskoj nadbiskupa Maria Roberta Cassari udijelio mu je odličje „Pro ecclesia et pontifica“. Družba „Braća Hrvatskog zmaja“ imenovala je fra Marija 7. srpnja 2012. po asanskim doživotnim članom Družbe (ordo draconicus). Od 2012. do smrti fra Marijo je živio i radio u samostanu Malebraće u Dubrovniku. Posljednje mjesece života strpljivo je podnosio bolest.

Vebstranica provincije

Umro fra Marije Šiki

Osnažen vjerom u Isusovo uskrsnu e i okrijepljen svetim sakramentima, dana 8. srpnja 2015., u Franjeva kom samostanu Male bra e u Dubrovniku, u 84. godini života, 64. redovništva i 58. sve eništvu, prešao je s ovoga svijeta u vje nost FRA MARIJE ŠIKI lan Franjeva ke provincije sv. Jeronima – Zadar

Sprovod i sveta misa zadušnica bit e u etvrtak, 9. srpnja na groblju Dan e u Dubrovniku s po etkom u 17 sati.

Hvaljen budi, Gospodine moj, po sestri našoj tjelesnoj smrti kojoj nijedan smrtnik uma i ne e.

Jao onima koji u smrtnom umiru grijehu, a blaženi koje ti na eš po volji presvetoj tvojoj jer druga smrt im nauditi ne e.

sv. Franjo

Franjevci Provincije svetog Jeronima i rodbina

Životopis

Fra Marije je rođen 6. listopada 1931. u Murteru. Kršten je u rodnom mjestu 18. listopada 1931. s imenom Vojko, Branimir. Otac mu se zvao Šime – Dušan, a majka Cveta r. Božikov. Prvi razred osnovne škole fra Marijo je završio u Murteru, a nakon što mu je umrla majka osnovno i srednje školovanje nastavio je u Dubrovniku, gdje je boravio kod oćeve sestre. član Franjevačke provincije sv. Jeronima u Dalmaciji i Istri, postao je 22. rujna 1951. kada je ušao u novicijat na Košljunu, a 21. rujna 1952. položio je privremene zavjete u Dubrovniku. Sve oćeve zavjete položio je na Košljunu, 22. listopada 1956. Za člaka je zaređen u Zagrebu, 6. travnja 1957. Za svećenika ga je u Zagrebu 29. lipnja 1957. zaređio nadbiskup mons. Franjo Šeper. Postdiplomski studij zapeo je u Zagrebu 1958. gdje je 1967. doktorirao teologiju.

Fra Marije je obavljao razne službe: magistar bogoslova, arhivar Provincije, profesor na Franjevačkoj teologiji, profesor na Humanističkoj školi Ruđer Boškovića za odgoj klera u Dubrovniku, kateheta srednjoškolaca i studenata. Tijekom profesorske službe u Zadru, Dubrovniku i Makarskoj predavao je: povijest filozofije, psihologiju, logiku, estetiku i socijalni nauk crkve. Obnašao je službu definitora, dva mandata bio je vikar Provincije, a provincijal od 1991. do 1997. Bio je i član Biskupske konferencije Jugoslavije za misije i član prezbiterialnog vijeća u Dubrovniku. U četiri mandata bio je gvardijan samostana Male braće u Dubrovniku. Bio je bolnički kapelan u Dubrovniku, knjižničar Male braće, duhovni asistent Franjevačkog svjetovnog reda, direktor Papinskih misijskih djela u Dubrovačkoj biskupiji, pomoćni sudac Crkvenog interdijecezanskog suda I. stupnja u brakorazvodnim parnicama; član Studijsko-izdavačke komisije, pri Južnoslavenskoj konferenciji viših redovničkih poglavara OFM; član prve Meunarodne komisije za pravdu i mir, pri Generalnoj kuriji OFM; proelnik Komisije za pravdu i mir, pri Konferenciji viših redovničkih poglavara OFM.

Bio je član Vijeća za razvitak hrvatskih otoka, pri Ministarstvu za razvitak i obnovu (1994.g.); predsjednik Južnoslavenske konferencije provincijala OFM; duhovni asistent oćasnih sestara u Dubrovniku, član Biskupijske komisije u procesu za beatifikaciju Službenice Božje .s. Marije od Propetoga Petkovića.

Sudjelovao je na više znanstvenih skupova i objavio više znanstvenih članaka teološkog sadržaja u različitim časopisima, a kao životno djelo na kojem je radio nekoliko desetljeća njegov je prijevod s latinskog na hrvatski knjige „Tria opuscula“ sv. Bonaventure (preveli Marije Šikić i Stjepan Kušar, KS, Zagreb, rujna 2009.). Bavio se i spisima fra Franje Vlašića, te je o njemu izdao knjigu: Franjo Vlašić, Dubrovnik 2011.

Najduže je živio i radio u Dubrovniku, i to od 1969. do 1991., pa zatim opet od 1997. do 2006. Poslije toga od 2006. do 2012. živio je u samostanu sv. Klare u Kotoru, a neko vrijeme bio je upravitelj župe Bogdaši i iznad Tivta. Papa

Benedikt XVI. 8. travnja 2009. u dubrovačkoj katedrali preko papinskog nuncija u Republici Hrvatskoj nadbiskupa Maria Roberta Cassari udijelio mu je odličje "Pro ecclesia et pontifica". Družba „Bratstva Hrvatskog zmaja" imenovala je fra Mariju 7. srpnja 2012. po asnim doživotnim članom Družbe (ordo draconicus).

Od 2012. do smrti fra Marijo je živio i radio u samostanu Male bratstva u Dubrovniku. Posljednje mjesece života strpljivo je podnosio bolest.

Webstranica Dubrova ke biskupije

Umro dr. fra Marijo Šikić

Srijeda, 08. srpnja 2015 11:13

Fra Marijo Šikić umro je u srijedu, 8. srpnja 2015., u Franjevačkom samostanu Male braće u Dubrovniku, u 84. godini života, 64. redovništva i 58. svećeništva. Pokop ovog Dubrovčanima dragog i uvijek rado viđenog redovnika bit će na groblju na Dančama u četvrtak, 9. srpnja u 17 sati.

Fra Marijo je rođen 6. listopada 1931. u Murteru. Kršten je u rodnom mjestu 18. listopada 1931. s imenom Vojko, Branimir. Otac mu se zvao Šime - Dušan, a majka Cvita r. Božikov. Prvi razred osnovne škole fra Marijo je završio u Murteru, a nakon što mu je umrla majka osnovno i srednje školovanje nastavio je u Dubrovniku, gdje je boravio kod očeve sestre.

Član Franjevačke provincije sv. Jeronima u Dalmaciji i Istri, postao je 22. rujna 1951. kada je ušao u novicijat na Košljunu, a 21. rujna 1952. položio je privremene zavjete u Dubrovniku. Svečane zavjete položio je na Košljunu 22. listopada 1956. Za đakona je zaređen u Zagrebu, 6. travnja 1957. Za svećenika ga je u Zagrebu 29. lipnja 1957. zaređio nadbiskup mons. Franjo Šeper.

Postdiplomski studij započeo je u Zagrebu 1958. gdje je 1967. doktorirao teologiju.

Fra Marijo je obavljao razne službe: magistar bogoslova, arhivar Provincije, profesor na Franjevačkoj teologiji, profesor na Humanističkoj školi Ruđera Boškovića za odgoj klera u Dubrovniku, kateheta srednjoškolaca i studenata. Tijekom profesorske službe u Zadru, Dubrovniku i Makarskoj predavao je: Povijest filozofije, Psihologiju, Logiku, Estetiku i Socijalni nauk crkve. Obnašao je službu definitora, dva mandata bio je vikar Provincije, a provincijal od 1991. do 1997. Bio je i član Biskupske konferencije Jugoslavije za misije i član prezbiterialnog vijeća u Dubrovniku. U četiri mandata bio je gvardijan samostana Male braće u Dubrovniku. Bio je bolnički kapelan u Dubrovniku, knjižničar Male braće, duhovni asistent Franjevačkog svjetovnog reda, direktor Papinskih misijskih djela u Dubrovačkoj biskupiji, pomoćni sudac Crkvenog interdijecezanskog suda I. stupnja u brakorazvodnim parnicama; član Studijsko-izdavačke komisije, pri Južnoslavenskoj konferenciji viših redovničkih poglavara OFM; član prve Međunarodne komisije za pravdu i mir, pri Generalnoj kuriji OFM; pročelnik Komisije za pravdu i mir, pri Konferenciji viših redovničkih poglavara OFM.

Bio je član Vijeća za razvitak hrvatskih otoka, pri Ministarstvu za razvitak i obnovu (1994.g.); predsjednik Južnoslavenske konferencije provincijala OFM; duhovni asistent časnih sestara u Dubrovniku, član Biskupijske komisije u procesu za beatifikaciju Službenice Božje č.s. Marije od Propetoga Petković.

Sudjelovao je na više znanstvenih skupova i objavio više znanstvenih članaka teološkog sadržaja u različitim časopisima, a kao životno djelo na kojem je radio nekoliko desetljeća njegov je prijevod s latinskog na hrvatski knjige „Tria opuscula“ sv. Bonaventure (preveli Marije Šikić i Stjepan Kušar, KS, Zagreb, rujan 2009.). Bavio se i spisima fra Franje Vlašića, te je o njemu izdao knjigu: Franjo Vlašić, Dubrovnik 2011.

Najduže je živio i radio u Dubrovniku, i to od 1969. do 1991., pa zatim opet od 1997. do 2006. Poslije toga od 2006. do 2012. živio je u samostanu sv. Klare u Kotoru, a neko vrijeme bio je upravitelj župe Bogdašići iznad Tivta.

Papa Benedikt XVI. 8. travnja 2009. u dubrovačkoj katedrali preko papinskog nuncija u Republici Hrvatskoj nadbiskupa Maria Roberta Cassari udijelio mu je

odličje "Pro Ecclesia et Pontifica". Družba „Braća Hrvatskog zmaja" imenovala je fra Marija 7. srpnja 2012. počasnim doživotnim članom Družbe (ordo draconicus), a Udruga "Daksa 1944./45." doživotnim počasnim predsjednikom.

Od 2012. do smrti fra Marijo je živio i radio u samostanu Male braće Dubrovniku. Posljednje mjesece života strpljivo je podnosio bolest.

Neka mu Gospodin bude nagrada za sve dobro koje je u životu činio!

Dubrovnikpress.hr

Premинуo fra Marijo Šiki

08. SRPNJA 2015. 11:35

Fra Marijo Šiki umro je u srijedu, u Franjevačkom samostanu Male braće u Dubrovniku, u 84. godini života, 64. redovništva i 58. svećeništva. Pokop ovog Dubrovčanina dragog i uvijek rado viđenog redovnika bit će na groblju na Danjama u četvrtak, 9. srpnja u 17 sati.

Fra Marijo je rođen 6. listopada 1931. u Murteru. Kršten je u rodnom mjestu 18. listopada 1931. s imenom Vojko, Branimir. Otac mu se zvao Šime - Dušan, a majka Cveta r. Božikov. Prvi razred osnovne škole fra Marijo je završio u Murteru, a nakon što mu je umrla majka osnovno i

srednje školovanje nastavio je u Dubrovniku, gdje je boravio kod o eve sestre.

Ian Franjeva ke provincije sv. Jeronima u Dalmaciji i Istri, postao je 22. rujna 1951. kada je ušao u novicijat na Košljunu, a 21. rujna 1952. položio je privremene zavjete u Dubrovniku. Sve ane zavjete položio je na Košljunu 22. listopada 1956. Za akona je zare en u Zagrebu, 6. travnja 1957. Za sve enika ga je u Zagrebu 29. lipnja 1957. zareedio nadbiskup mons. Franjo Šeper. Postdiplomski studij zapo eo je u Zagrebu 1958. gdje je 1967. doktorirao teologiju.

Fra Marijo je obavljao razne službe: magistar bogoslova, arhivar Provincije, profesor na Franjeva koj teologiji, profesor na Humanisti koj školi Ru era Boškovi a za odgoj klera u Dubrovniku, kateheta srednjoškolaca i studenata. Tijekom profesorske službe u Zadru, Dubrovniku i Makarskoj predavao je: Povijest filozofije, Psihologiju, Logiku, Estetiku i Socijalni nauk crkve. Obnašao je službu definitora, dva mandata bio je vikar Provincije, a provincijal od 1991. do 1997. Bio je i Ian Biskupske konferencije Jugoslavije za misije i Ian prezbiterijalnog vije a u Dubrovniku. U etiri mandata bio je gvardijan samostana Male bra e u Dubrovniku. Bio je bolni ki kapelan u Dubrovniku, knjižni ar Male bra e, duhovni asistent Franjeva kog svjetovnog reda, direktor Papinskih misijskih djela u Dubrova koj biskupiji, pomo ni sudac Crkvenog interdijecezanskog suda I. stupnja u brakorazvodnim parnicama; Ian Studijsko-izdava ke komisije, pri Južnoslavenskoj konferenciji viših redovni kih poglavara OFM; Ian prve Me unarodne komisije za pravdu i mir, pri Generalnoj kuriji OFM; pro elnik Komisije za pravdu i mir, pri Konferenciji viših redovni kih poglavara OFM.

Bio je Ian Vije a za razvitak hrvatskih otoka, pri Ministarstvu za razvitak i obnovu (1994.g.); predsjednik Južnoslavenske konferencije provincijala OFM; duhovni asistent asnih sestara u Dubrovniku, Ian Biskupijske komisije u procesu za beatifikaciju Službenice Božje .s. Marije od Propetoga Petkovi .

Sudjelovao je na više znanstvenih skupova i objavio više znanstvenih lanaka teološkog sadržaja u razli itim asopisima, a kao životno djelo na kojem je radio nekoliko desetlje a njegov je prijevod s latinskog na hrvatski knjige „Tria opuscula“ sv. Bonaventure (preveli Marije Šiki i Stjepan Kušar, KS, Zagreb, rujna 2009.). Bavio se i spisima fra Franje Vlaši a, te je o njemu izdao knjigu: Franjo Vlaši , Dubrovnik 2011.

Najduže je živio i radio u Dubrovniku, i to od 1969. do 1991., pa zatim opet od 1997. do 2006. Poslije toga od 2006. do 2012. živio je u samostanu sv. Klare u Kotoru, a neko vrijeme bio je upravitelj župe Bogdaši i iznad Tivta.

Papa Benedikt XVI. 8. travnja 2009. u dubrovačkoj katedrali preko papinskog nuncija u Republici Hrvatskoj nadbiskupa Maria Roberta Cassari udijelio mu je odličje "Pro ecclesia et pontifica". Družba „Braća Hrvatskog zmaja" imenovala je fra Marija 7. srpnja 2012. po asnim doživotnim članom Družbe (ordo draconicus).

Od 2012. do smrti fra Marijo je živio i radio u samostanu Male braće u Dubrovniku. Posljednje mjesece života strpljivo je podnosio bolest.

Neka mu Gospodin bude nagrada za sve dobro koje je u životu učinio!

Dubrovački vjesnik

08.07.2015. 11:10

Fra Marijo Šikić umro je u srijedu, 8. srpnja 2015., u Franjevačkom samostanu Male braće u Dubrovniku, u 84. godini života, 64. redovništva i 58. svećeništva.

Fra Marijo je rođen 6. listopada 1931. u Murteru. Kršten je u rodnom mjestu 18. listopada 1931. s imenom Vojko, Branimir. Otac mu se zvao Šime - Dušan, a majka Cveta r. Božikov. Prvi razred osnovne škole fra Marijo je završio u Murteru, a nakon što mu je umrla majka osnovno i srednje školovanje nastavio je u Dubrovniku, gdje je boravio kod očeve sestre. Član Franjevačke provincije sv. Jeronima u Dalmaciji i Istri, postao je 22. rujna 1951. kada je ušao u

novicijatu na Košljunu, a 21. rujna 1952. položio je privremene zavjete u Dubrovniku. Sve ane zavjete položio je na Košljunu, 22. listopada 1956. Za akona je zare en u Zagrebu, 6. travnja 1957. Za sve enika ga je u Zagrebu 29. lipnja 1957. zaređio nadbiskup mons. Franjo Šeper. Postdiplomski studij započeo je u Zagrebu 1958. gdje je 1967. doktorirao teologiju.

Fra Marijo je obavljao razne službe: magistar bogoslova, arhivar Provincije, profesor na Franjevačkoj teologiji, profesor na Humanističkoj školi Ruđer Boškovića za odgoj klera u Dubrovniku, kateheta srednjoškolaca i studenata. Tijekom profesorske službe u Zadru, Dubrovniku i Makarskoj predavao je: povijest filozofije, psihologiju, logiku, estetiku i socijalni nauk crkve. Obnašao je službu definitora, dva mandata bio je vikar Provincije, a provincijal od 1991. do 1997. Bio je i član Biskupske konferencije Jugoslavije za misije i član prezbiterijalnog vijeća u Dubrovniku. U četiri mandata bio je gvardijan samostana Male braće u Dubrovniku. Bio je bolnički kapelan u Dubrovniku, knjižničar Male braće, duhovni asistent Franjevačkog svjetovnog reda, direktor Papinskih misijskih djela u Dubrovačkoj biskupiji, pomoćni sudac Crkvenog interdijecezanskog suda I. stupnja u brakorazvodnim parnicama; član Studijsko-izdavačke komisije, pri Južnoslavenskoj konferenciji viših redovničkih poglavara OFM; član prve Međunarodne komisije za pravdu i mir, pri Generalnoj kuriji OFM; proelnik Komisije za pravdu i mir, pri Konferenciji viših redovničkih poglavara OFM.

Bio je član Vijeća za razvitak hrvatskih otoka, pri Ministarstvu za razvitak i obnovu (1994.g.); predsjednik Južnoslavenske konferencije provincijala OFM; duhovni asistent asnih sestara u Dubrovniku, član Biskupijske komisije u procesu za beatifikaciju Službenice Božje .s. Marije od Propetoga Petkovića.

Sudjelovao je na više znanstvenih skupova i objavio više znanstvenih članaka teološkog sadržaja u različitim časopisima, a kao životno djelo na kojem je radio nekoliko desetljeća njegov je prijevod s latinskog na hrvatski knjige „Tri opuscula“ sv. Bonaventure (preveli Marije Šikić i Stjepan Kušar, KS, Zagreb, rujna 2009.). Bavio se i spisima fra Franje Vlašića, te je o njemu izdao knjigu: Franjo Vlašić, Dubrovnik 2011.

Najduže je živio i radio u Dubrovniku, i to od 1969. do 1991., pa zatim opet od 1997. do 2006. Poslije toga od 2006. do 2012. živio je u samostanu sv. Klare u Kotoru, a neko vrijeme bio je upravitelj župe Bogdašići iznad Tivta. Papa Benedikt XVI. 8. travnja 2009. u dubrovačkoj katedrali preko papinskog nuncija u Republici Hrvatskoj nadbiskupa Maria Roberta Cassari udijelio mu je odličje "Pro ecclesia et pontifica". Družba „Braća Hrvatskog zmaja" imenovala je fra Marija 7. srpnja 2012. počasnim doživotnim članom Družbe (ordo draconicus).

Od 2012. do smrti fra Marijo je živio i radio u samostanu Male braće u Dubrovniku. Posljednje mjesece života strpljivo je podnosio bolest.

Župski portal

UMRO FRA MARIJO ŠIKI

Fra Marijo Šiki umro je u srijedu, 8. srpnja 2015., u Franjevačkom samostanu Male braće u Dubrovniku, u 84. godini života, 64. redovništva i 58. svećeništva. Pokop ovog Dubrovčanina dragog i uvijek rado viđenog redovnika bit će na groblju na Danjama u četvrtak, 9. srpnja u 17 sati.

Fra Marijo je rođen 6. listopada 1931. u Murteru. Kršten je u rodnom mjestu 18. listopada 1931. s imenom Vojko, Branimir. Otac mu se zvao Šime - Dušan, a majka Cveta r. Božikov. Prvi razred osnovne škole fra Marijo je završio u Murteru, a nakon što mu je umrla majka osnovno i srednje školovanje nastavio je u Dubrovniku, gdje je boravio kod oćeve sestre.

U Franjevačkoj provinciji sv. Jeronima u Dalmaciji i Istri, postao je 22.

rujna 1951. kada je ušao u novicijat na Košljunu, a 21. rujna 1952. položio je privremene zavjete u Dubrovniku. Svečane zavjete položio je na Košljunu 22. listopada 1956. Za akona je zaređen u Zagrebu, 6. travnja 1957. Za svećenika ga je u Zagrebu 29. lipnja 1957. zaređio nadbiskup mons. Franjo Šeper. Postdiplomski studij započeo je u Zagrebu 1958. gdje je 1967. doktorirao teologiju.

Posljednje zbogom

Umro Murterin fra Marijo Šiki

Fra Marijo Šiki umro je danas u Franjevačkom samostanu Male braće u Dubrovniku, u 84. godini života. 64 godine fra Marijo je bio u redovništvu, a 58 godina služio je svećeničku službu. Rodom iz Murtera, ispraćaj fra Marija bit će na groblju na Danjama sutra u 17 sati.

FOTO: [Župski portal](#)

PIŠE: [Šibenik IN](#) • IZVOR: [Župski portal](#) • KATEGORIJA: [Županija](#)

Fra Marijo je rođen 1931. u Murteru, gdje je završio i prvi razred osnovne škole. Nakon što mu je umrla majka, osnovno i srednjoškolsko obrazovanje nastavio je u Dubrovniku.

Ivan Franjevačke provincije sv. Jeronima u Dalmaciji i Istri, postao je 22. rujna 1951. kada je ušao u novicijat na Košljunu, a 21. rujna 1952. položio je privremene zavjete u Dubrovniku, piše [Župski portal](#). Zakona je zaređen u Zagrebu, 6. travnja 1957. Za svećenika ga je u Zagrebu 29. lipnja 1957. zaređio nadbiskup mons. Franjo Šeper. Postdiplomski studij započeo je u Zagrebu 1958. gdje je 1967. doktorirao teologiju.

08.07.2015 | 11:22 | IKA V - 171490/7

[Umro fra Marijo Šiki](#)

Pogrebni obredi s početkom u 17 sati u četvrtak 9. srpnja na groblju Danje u Dubrovniku

Dubrovnik, (IKA) - Fra Marijo Šiki, Ivan Franjevačke provincije sv. Jeronima, umro je u srijedu 8. srpnja u Franjevačkom samostanu Male braće u Dubrovniku, u 84. godini života, 64. redovništva i 58. svećeništva.

Fra Marijo je rođen 6. listopada 1931. u Murteru. Ivan Franjevačke provincije sv. Jeronima u Dalmaciji i Istri postao je 22. rujna 1951. kada je ušao u novicijat na Košljunu, a 21. rujna 1952. položio je privremene zavjete u Dubrovniku. Svećene zavjete položio je na Košljunu, 22. listopada 1956. Zakona je zaređen u Zagrebu, 6. travnja 1957. Za svećenika ga je u Zagrebu 29. lipnja 1957. zaređio nadbiskup Franjo Šeper. Postdiplomski studij započeo je u Zagrebu 1958. gdje je 1967. doktorirao teologiju.

Obnašao je razne službe: magistar bogoslova, arhivar Provincije, profesor na Franjevačkoj teologiji, profesor na Humanističkoj školi Ruđer Boškovića za odgoj klera u Dubrovniku, kateheta srednjoškolaca i studenata. Tijekom profesorske službe u Zadru, Dubrovniku i Makarskoj predavao je: povijest filozofije, psihologiju, logiku, estetiku i socijalni nauk Crkve.

Obnašao je službu definitora, dva mandata bio je vikar Provincije, a provincijal od 1991. do 1997. Bio je i član Biskupske konferencije Jugoslavije za misije i član prezbiterialnog vijeća u Dubrovniku. U četiri mandata bio je gvardijan samostana Male braće u Dubrovniku. Bio je bolnički kapelan u Dubrovniku,

knjižni ar Male bra e, duhovni asistent Franjeva koga svjetovnog reda, direktor Papinskih misijskih djela u Dubrova koj biskupiji, pomo ni sudac Crkvenog interdijecezanskog suda I. stupnja u brakorazvodnim parnicama; lan Studijsko-izdava ke komisije, pri Južnoslavenskoj konferenciji viših redovni kih poglavara OFM; lan prve Me unarodne komisije za pravdu i mir, pri Generalnoj kuriji OFM; pro elnik Komisije za pravdu i mir, pri Konferenciji viših redovni kih poglavara OFM.

Bio je i lan Vije a za razvitak hrvatskih otoka, pri Ministarstvu za razvitak i obnovu (1994.); predsjednik Južnoslavenske konferencije provincijala OFM; duhovni asistent asnih sestara u Dubrovniku, lan Biskupijske komisije u procesu za beatifikaciju službenice Božje Marije od Propetoga Petkovi . Sudjelovao je na više znanstvenih skupova i objavio više znanstvenih lanaka teološkog sadržaja u razli itim asopisima, a kao životno djelo na kojem je radio nekoliko desetlje a njegov je prijevod s latinskog na hrvatski knjige "Tria opuscula" sv. Bonaventure (preveli Marije Šiki i Stjepan Kušar, KS, Zagreb, rujan 2009.). Bavio se i spisima fra Franje Vlaši a, te je o njemu izdao knjigu: Franjo Vlaši , Dubrovnik, 2011.

Najduže je živio i radio u Dubrovniku, i to od 1969. do 1991., pa zatim od 1997. do 2006. Poslije toga od 2006. do 2012. živio je u samostanu sv. Klare u Kotoru, a neko vrijeme bio je upravitelj župe Bogdaši i iznad Tivta.

Papa Benedikt XVI. 8. travnja 2009. u dubrova koj katedrali preko papinskog nuncija u Republici Hrvatskoj nadbiskupa Marija Roberta Cassarija udijelio mu je odli je "Pro ecclesia et pontifica". Družba "Bra a Hrvatskog zmaja" imenovala je fra Marija 7. srpnja 2012. po asnim doživotnim lanom Družbe (ordo draconicus).

Od 2012. do smrti fra Marijo je živio i radio u samostanu Male bra e Dubrovniku. Posljednje mjesece života strpljivo je podnosio bolest. Pokop i misa zadušnica bit e u etvrtak 9. srpnja na groblju Dan e u Dubrovniku s po etkom u 17 sati.

Slobodna Dalmacija

Umro fra Marijo Šiki , omiljeni dubrova ki sve enik

Dubrova ki vjernici s tugom su primili vijest o smrti fra Marija Šiki a, jednog od najomiljenijih sve enika Grada. Fra Marijo preminuo je u srijedu u 84. godini u Franjeva kom samostanu Male bra e.

Tijekom 58 godina sve eni ke službe, ovaj popularni franjevac u etiri je mandata bio je gvardijan samostana Male bra e u Dubrovniku.

Bio je bolni ki kapelan u Dubrovniku, knjižni ar Male bra e, duhovni asistent Franjeva kog svjetovnog reda te direktor Papinskih misijskih djela u Dubrova koj biskupiji. Najduže je živio i radio u Dubrovniku, i to od 1969. do 1991., pa zatim opet od 1997. do 2006. godine.

Fra Šiki a Dubrov ani pamte i kao jednog od najzaslužnijih za obnovu u Domovinskom ratu teško stradale knjižnice samostana Male bra e, jedne od stotinu najvrjednijih knjižnica u svijetu s fondom od 70 tisu a naslova, me u kojima su i prvi prijepisi Gunduli eva "Osmana" te prvi tisak Maruli eve "Judite".

DUBROVA KI VJESNIK

Preminuo je fra Marijo Šikić

8.7.2015 @ 11:38 Dulist Aktualno

U Franjeva kom samostanu Male bra e u Dubrovniku, u srijedu, 8. srpnja 2015. godine, u 84. godini života, 64. redovništva i 58. sve eništa umro je fra Marijo Šiki .

Fra Marijo je ro en 6. listopada 1931. u Murteru. Kršten je u rodnom mjestu 18. listopada 1931. s imenom Vojko, Branimir. Otac mu se zvao Šime – Dušan, a majka Cvita r. Božikov. Prvi razred osnovne škole fra Marijo je završio u Murteru, a nakon što mu je umrla majka osnovno i srednje školovanje nastavio je u Dubrovniku, gdje je boravio kod o eve sestre. lan Franjeva ke provincije sv. Jeronima u Dalmaciji i Istri, postao je 22. rujna 1951. kada je ušao u novicijat na Košljunu, a 21. rujna 1952. položio je privremene zavjete u Dubrovniku. Sve ane zavjete položio je na Košljunu, 22. listopada 1956. Za akona je zare en u Zagrebu, 6. travnja 1957. Za sve enika ga je u Zagrebu 29. lipnja 1957. zaređio nadbiskup mons. Franjo Šeper. Postdiplomski studij zapo eo je u Zagrebu 1958. gdje je 1967. doktorirao teologiju.

Fra Marijo je obavljao razne službe: magistar bogoslova, arhivar Provincije, profesor na Franjeva koj teologiji, profesor na Humanisti koj školi Ru er Boškovi za odgoj klera u Dubrovniku, kateheta srednjoškolaca i studenata. Tijekom profesorske službe u Zadru, Dubrovniku i Makarskoj predavao je: povijest filozofije, psihologiju,

logiku, estetiku i socijalni nauk crkve. Obnašao je službu definitora, dva mandata bio je vikar Provincije, a provincijal od 1991. do 1997. Bio je i član Biskupske konferencije Jugoslavije za misije i član prezbiterialnog vijeća u Dubrovniku. U četiri mandata bio je gvardijan samostana Male braće u Dubrovniku. Bio je bolnički kapelan u Dubrovniku, knjižničar Male braće, duhovni asistent Franjevačkog svjetovnog reda, direktor Papinskih misijskih djela u Dubrovačkoj biskupiji, pomoćni sudac Crkvenog interdijecezanskog suda I. stupnja u brakorazvodnim parnicama; član Studijsko-izdavačke komisije, pri Južnoslavenskoj konferenciji viših redovničkih poglavara OFM; član prve Meunarodne komisije za pravdu i mir, pri Generalnoj kuriji OFM; predsjednik Komisije za pravdu i mir, pri Konferenciji viših redovničkih poglavara OFM.

Bio je član Vijeća za razvitak hrvatskih otoka, pri Ministarstvu za razvitak i obnovu (1994.g.); predsjednik Južnoslavenske konferencije provincijala OFM; duhovni asistent časnih sestara u Dubrovniku, član Biskupijske komisije u procesu za beatifikaciju Službenice Božje s. Marije od Propetoga Petkovića.

Sudjelovao je na više znanstvenih skupova i objavio više znanstvenih članaka teološkog sadržaja u različitim časopisima, a kao životno djelo na kojem je radio nekoliko desetljeća njegov je prijevod s latinskog na hrvatski knjige „Tria opuscula“ sv. Bonaventure (preveli Marije Šikić i Stjepan Kušar, KS, Zagreb, rujan 2009.). Bavio se i spisima fra Franje Vlašića, te je o njemu izdao knjigu: Franjo Vlašić, Dubrovnik 2011.

Najduže je živio i radio u Dubrovniku, i to od 1969. do 1991., pa zatim opet od 1997. do 2006. Poslije toga od 2006. do 2012. živio je u samostanu sv. Klare u Kotoru, a neko vrijeme bio je upravitelj župe Bogdašići iznad Tivta. Papa Benedikt XVI. 8. travnja 2009. u dubrovačkoj katedrali preko papinskog nuncija u Republici Hrvatskoj nadbiskupa Maria Roberta Cassari udijelio mu je odličje „Pro ecclesia et pontifica“. Družba „Braća Hrvatskog zmaja“ imenovala je fra Marija 7. srpnja 2012. počasnim doživotnim članom Družbe (ordo draconicus). Od 2012. do smrti fra Marijo je živio i radio u samostanu Male braće u Dubrovniku. Posljednje mjesece života strpljivo je podnosio bolest.

-

GoSucker.com

Umro Murterin fra Marijo Šikić

Fra Marijo Šikić umro je danas u Franjevačkom samostanu Male braće u Dubrovniku, u 84. godini života. 64 godine fra Marijo je bio u redovništvu,

a 58 godina služio je svećeničku službu. Rodom iz Murtera, ispraćaj fra Marija bit će na groblju na Dančama sutra u 17 sati.

Družba "Braća Hrvatskoga Zmaja" objavila je vijest:

U ime Družbe "Braća Hrvatskoga Zmaja" javljamo tužnu vijest da je naš asni i dragi zmajski brat, po asni član zmajskog bratstva

fra MARIJO VOJKO ŠIKIĆ, OFM

Zmaj Murterski

blago u Gospodinu preminuo u srijedu 8. srpnja 2015. u 84. godini života.

U pokojniku Družba gubi iskrenoga, srcem i duhom odanoga zmajskog brata, uzorni primjer požrtvovnosti i radinosti, koji je do zadnjega trena svu snagu vrloga mu uma i plemenita mu srca davao za ciljeve Zmajskog bratstva.

Vječna bit će nam uspomena na nj.

Poivao u miru Božjem!

Laka mu bila hrvatska gruda!

Meštarski zbor

Družbe "Braća hrvatskoga Zmaja"

SPROVODNI OBREDI

Webstranica Male braće

Donijela je više vijesti o fra Marijevoj smrti i pokopu, između ostalih i ovu na sam dan pokopa:

Fra Marijo pokopan na Dančama

Od fra Marija Šikića oprostila se rodbina, prijatelji i subraća na groblju Danče u četvrtak, 9. srpnja 2015. sv. misom zadušnicom i sprovodnim obredima. Misno slavlje predvodio je dubrovački biskup mons. Mate Uzinić a s njim je koncelebrirao kotorski biskup mons. Ilija Janjić, provincijal fra Andrija Bilokapić i mnogi drugi svećenici. Biskupi, provincijal i gvardijan fra Veselko Grubišić održali su prigodna slova. Dominikanski prior P. Matijas Farkaš, po starom običaju, predvodio je sprovodne obrede. Mnogi fra Marijevi prijatelji i vjernici Dubrovnika došli su na Danče oprostiti se od njega. Mnogi drugi različitim elektroničkim medijima izrazili su svoju sućut s provincijskom zajednicom i s članovima samostana Male braće. Među njima su i zadarski nadbiskup mons. Želimir Puljić i šibenski biskup mons. Ante Ivas, čije sažalnice su pročitane na sprovodnom slavlju.

Dubrova ki vjesnik

09.07.2015. 21:30

Fotograf: Željko Tutnjevi

Danas je na groblju na Dan ama pokopan **dr. fra Marijo Šiki** . Fra Marijo je obavljao razne službe: magistar bogoslova, arhivar Provincije, profesor na Franjeva koj teologiji, profesor na Humanisti koj školi Ru era Boškovi a za odgoj klera u Dubrovniku, kateheta srednjoškolaca i studenata. Tijekom profesorske službe u Zadru, Dubrovniku i Makarskoj predavao je: Povijest filozofije, Psihologiju, Logiku, Estetiku i Socijalni nauk crkve. Obnašao je službu definitora, dva mandata bio je vikar Provincije, a provincijal od 1991. do 1997. Bio je i lan Biskupske konferencije Jugoslavije za misije i lan prezbiterijalnog vije a u Dubrovniku. U etiri mandata bio je gvardijan samostana Male bra e u Dubrovniku. Bio je bolni ki kapelan u Dubrovniku, knjižni ar Male bra e, duhovni asistent Franjeva kog svjetovnog reda, direktor Papinskih misijskih djela u Dubrova koj biskupiji, pomo ni sudac Crkvenog interdijecezanskog suda I. stupnja u brakorazvodnim parnicama; lan Studijsko-izdava ke komisije, pri Južnoslavenskoj konferenciji viših redovni kih poglavara OFM; lan prve Me unarodne komisije za pravdu i mir, pri Generalnoj kuriji OFM; pro elnik Komisije za pravdu i mir, pri Konferenciji viših redovni kih poglavara OFM.

Bio je lan Vije a za razvitak hrvatskih otoka, pri Ministarstvu za razvitak i obnovu (1994.g.); predsjednik Južnoslavenske konferencije provincijala OFM; duhovni asistent asnih sestara u Dubrovniku, lan Biskupijske komisije u procesu za beatifikaciju Službenice Božje .s. Marije od Propetoga Petkovi .

DV

In memoriam

Provincijal fra Andrija Bilokapić

Izrečeno na sprovodnoj misi

Kršćanski zbore, okupljeni smo ovdje smrću dragoga čovjeka, franjevca, svećenika – našega fra Marija Šikića.

Možemo kazati da nas je danas na poseban način okupio dobri duh čovjeka koji nas voli i kojega volimo. Da, u krhkosti svoje tjelesnosti, fra Marije je pronosio snagu dobrog duha u Crkvi, u našoj Provinciji i u Domovini, u gradu Dubrovniku osobito. Preplavljuje nas blagost njegova toploga lica i vedra osmijeha; njegova dobroćudnosti i intelektualna bistrina.

Smijem reći da si ti, naš dragi fra Marije, bio i ostaješ izvrsna pokaznica mira i dobra Dobroga Gospodina. U službi profesora i brata rado si govorio o lijepom i dobrom. Najizvrsnija objava lijepoga i dobrog jest lice koje subesjedniku zrcali njegovu ljubljenost. Tvoje lice, dragi fra Marije, bilo je objava radosti susreta; objava naše ljubljenosti, radosti što postojimo. Susret s tobom činio nas je sretnijima. Budući da su naše duše uz tebe doticale svoj zavičaj, imamo potrebu biti žalosni što nas tjelesno napuštaš. Također imamo potrebu i dalje gledati tvoje lice. Istina, to gledanje sada više nije licem u lice, ali nije zato manje snažno. Obdareni darom da sada možemo postojati iz spomena prošlosti i iz sretnoga dočетка budućnosti, ti ostaješ s nama i mi s tobom. Život i ljubav ostaju onkraj granica vremena i smrt. Dalje si poticaj i ohrabrenje. Svojim prolaskom ovom zemljom, vjerom u sjedinjenje sa Svetim, kojemu je jamac Uskrsli Gospodin, i dalje nam snažno zboriš riječ nade. Tvoj grob nas ne priječi da i dalje postojimo zajedno; da nam i dalje budeš suputnik i smjerokaz.

Osobnost našega fra Marija iskovana je u vignju patnje; u sjeni Križa i svjetlu Uskrsa. Dovoljno je reći samo to da je rano ostao bez majke. Brušen je iskustvom nemoći i boli. On je kršćanin koji je znao biti radostan i dok trpi. Iskustvo siročeta nije ga slomilo. Dapače, to ga je iskustvo ojačalo za ono bitno – blizinu sućutne ljubavi, u radosti i žalosti. Znao je radovati se s radosnima, a plakati za zaplakanima. Jednostavno, bol ga je naučila otvorenosti čovjeku; biti blizu. I sam tome svjedok u mnogo navrata, osobito dok je bjesnio Domovinski rat. Upravo nam je on bio značajan poticatelj na blizinu stradalnicima i ljubav prema životu.

U Pismu čitamo: „Doista, svi mnogo griješimo. Ako tko u govoru ne griješi, savršen je čovjek, vrstan zauzdati i cijelo tijelo“ (Jak 3, 2). Ravnani ovom riječju, možemo misliti čistoću osobnosti fra Marija. Ne poznam osobu pred kojom je izgovorio nedoličnu riječ, a komo li nekakva ogovaranja ili spletke. Jezik je redovito najprljaviji organ ljudskoga tijela. Fra Marijev je jezik bio i ostao čist! Hvala vama draga braćo Samostana Male Braće što ste fra Mariju omogućili dostojnu skrb u njegovoj nemoći koja je bila zaista teška, posebno kroz ovu posljednju godinu dana njegova proputovanja.

Osobito hvala vama časne sestre franjevke: s. Lenka, s. Nives i s. Beatris. Hvala vama poštovane medicinske sestre koje ste zdušno bile na usluzi fra Mariju u posljednjim mjesecima njegove bolesti.

Hvala svima vama, braćo i sestre, koji ste prepoznali dobrotu koja nam je dotjecala po našem fra Marija. Svojim odgovorom na tu dobrotu pomagali ste i vi njemu da izrasta u čovjeka – kršćanina i redovnika kakva imamo milost poznavati.

Uz naravnu žalost zbog njegova odlaska, danas nas obuzima osjećaj ponosa i zahvalnosti. Ovaj dobri čovjek ostaje obaveza i primjer koji potiče na izgradnju mira i dobra.

Stvoritelju svega što jest kličemo: hvala ti za našega fra Marija! Oprosti nam što nismo uvijek bili dostojan odgovor na dobrotu koju si nam po njemu slao! Pridružujemo se molitvi Umirućega Gospodina: „Oče, hoću da i oni koje si i dao budu gdje sam ja, da i oni budu sa mnom: da gledaju moju slavu, slavu koju si mi dao jer si me ljubio prije postanka svijeta“ (Iv 17, 24).

Fra Marije je od Oca darovan Sinu, a od Sina nama koji smo ga imali milost susresti. Mi ga sada zahvalno predajem u gledanje Oca, Sina i Duha; u zajedništvo njegovih roditelja; u zajedništvo sve naše braće; u nebrojeni skup svih svetih. Nadamo se da će nam i on pohitati ususret kada stupimo na prag susreta koji ne prestaje.

Dragi fra Marije, hvala ti.

Neka Sveti u tebi i po tebi svetkuje svoju dobrotu.

[Pokop fra Marija Šikića](#)

Bio je bogat u intelektualnom smislu, svestran, predavao je razne predmete. I sve je to stavio na raspolaganje Gospodinu, slijedeći ga. Ljudima je bio drag jer je imao milosrdno srce, bio dobronamern, ponizan, blag, strpljiv

Dubrovnik, (IKA) - Na groblju na Danjama u Dubrovniku u četvrtak 9. srpnja pokopan je dr. fra Marijo Šikić, redovnik koji je najveći dio života proveo u Dubrovniku. Misu zadušnicu u crkvi Sv. Marije na Danjama predvodio je dubrovački biskup Mate Uzini, a sprovodne obrede, prema starom običaju, obavlja dominikanci odnosno prior dominikanskog samostana u Gradu fra Matijas Farkaš. U koncelebraciji su bili i kotorski biskup Ilija Janjić, provincijal Franjevačke provincije sv. Jeronima fra Andrija Bilokapić te gvardijan samostana Malebraće u Dubrovniku fra Veselko Grubišić. Od pokojnika su se, uz rodbinu, došli oprostiti brojni vjernici, redovnice, redovnici i svećenici, prijatelji. Liturgijsko pjevanje predvodio je zbor crkve Malebraće. U homiliji biskup Uzini rekao je kako nije slučajno da se pokop pokojnog fra Marija događa na dan kada se u Dubrovniku biskupiji posebno proslavlja blagdan jedine blaženice iz ovih krajeva bl. Marije Propetog Isusa Petkovića, a fra Marijo je bio jedan od članova Biskupijske komisije u procesu za beatifikaciju službenice Božje s. Marije od Propetoga Petkovića. No ono posebno se još više može prepoznati povezanost i sličnost među njima je njihova zaljubljenost u Isusa Krista kojom su zračili. Biskup je pritom citirao riječi blaženice: "Isuse, ljubavi moja, evo me k Tebi. Ljubim te jako. Dopusti mi da te ljubim, o Ideale duše moje, o ljepoto neba i zemlje, o najčišći! Ti me zanosiš. Tvoje oči su čistije od sunca, dublje od mora i od plavoga neba, u njima se zrcali ono rajsko što dušu zanosi. Tvoja usta kao da su ruža puna tajanstvene ljepote, puna blagosti i ljubavi". I fra Marijo je prepoznao taj unutarnji poriv kad je odgovorio na Božji poziv, a o tome svjedoči posebno njegove posljednje godine života.

Biskup je također rekao kako se u misnim čitanjima blagdana može prepoznati i fra Marija koji je ljudima bio drag jer je imao milosrdno srce, bio dobronamern, ponizan, blag, strpljiv, koji je podnosio druge praštajući, a povrh svega imao je ljubav. Ta ljubav je ono što ga je nosilo i što je uvijek nastojao kao redovnik usavršavati. Bio je bogat u intelektualnom smislu, svestran, predavao je razne predmete. I sve je to stavio na raspolaganje Gospodinu, slijedeći ga.

Svoje sposobnosti znao je na pravi način staviti ne samo u svoju osobnu korist ili u korist malog broja ljudi nego u korist Crkve, istaknuo je dubrovački biskup. Fra Marijo je, kao i bl. Marija Propetog Isusa Petkovića, svojim životom pokazao kako se redovništvo na pravi način može uključiti u život partikularne Crkve. Biskup je to potkrijepio navodeći i razne službe koje je pokojnik obnašao na tom području. "Živeći ovdje kao redovnik živio je tako da je prožimao svoju redovničku karizmu s potrebama mjesne Crkve", rekao je biskup, dodavši da "kad u Crkvi imamo ovakve ljude s nadom možemo gledati u budućnost". Biskup Uzinić je zahvalio fra Mariju na svemu što je učinio na području Dubrovačke biskupije i čestitao Provinciji na tome što je imala ovakvog člana, moleći Boga da im pošalje još redovnika poput pokojnika. Nad odrom pokojnika riječi oprostaja izrekli su biskup Janjić, provincijal Bilokapić i gvardijan Grubišić.

Kako je pokojnik dvije godine života proveo kao upravitelj župe Bogdašići iznad Tivta u Katorskoj biskupiji te šest godina bio gvardijan u franjevačkom samostanu u Kotoru biskup Janjić izrazio je zahvalnost "dobrom fra Mariju" i zamolio pokojnika da kod Boga moli za nova duhovna zvanja. Istaknuo je da je fra Marijo umro u godini kada Kotor proslavlja 750 godina od kad su franjevci došli u Kotor i u Godini posvećenog života. "On je svojom jednostavnošću oplijenio vjernike" svih životnih dobi, istaknuo je biskup Janjić.

Provincijal Bilokapić istaknuo je fra Marijev dobri duh koji ih je sve okupio, blagost njegova topla lica i vedar osmijeh, dobroćudnost i intelektualnu vrstinu, osobnost iskovanu u patnji, sućutnu ljubav.

Gvardijan samostana u kojem je pokojnik proveo posljednje godine života fra Veselko pročitao je pristigle riječi sućuti koje su uputili predsjednik HBK zadarski nadbiskup Želimir Puljić i šibenski biskup Ante Ivas. Zahvalio je svima, posebice njegovateljicama i redovnicama u samostanu koje su se brinule o pokojniku, kao i fra Viti Smoljanu koji je stalno bio uz njega te izrazio zahvalnost Bogu što im je dao ovakvog brata.

SPROVOD FRA MARIJA ŠIKI A

Na groblju na Danama u Dubrovniku u četvrtak 9. srpnja pokopan je dr. fra Marijo Šikić, redovnik koji je najveći dio života proveo u Dubrovniku. Misu zadušnicu u crkvi Sv. Marije na Danama predvodio je dubrovački biskup Mate Uzinić, a sprovodne obrede, prema starom običaju, braća dominikanci, odnosno prior dominikanskog samostana u Gradu fra Matijas Farkaš. U koncelebraciji su bili i kotorski biskup Ilija Janjić, provincijal Franjevačke provincije sv. Jeronima fra Andrija Bilokapić te gvardijan samostana Male braće u Dubrovniku fra Veselko Grubišić. Od pokojnika su se, uz rodbinu, došli oprostiti brojni vjernici, redovnice, redovnici i svećenici, prijatelji. Liturgijsko pjevanje predvodio je zbor crkve Male braće.

U homiliji biskup Uzinić rekao je kako nije slučajno da se pokop pokojnog fra Marija događa na dan kada se u Dubrovniku biskupiji posebno proslavlja blagdan jedine blaženice iz ovih krajeva bl. Marije Propetog Isusa Petkovića, a fra Marijo je bio jedan od članova Biskupijske komisije u procesu za beatifikaciju službenice Božje s. Marije od Propetoga Petkovića. No ono posebno se još više može prepoznati povezanost i sličnost među njima je njihova zaljubljenost u Isusa Krista kojom su zračili. Biskup je pritom citirao riječi blaženice: “Isuse, ljubavi moja, evo me k Tebi. Ljubim te jako. Dopusti mi da te ljubim, o Ideale duše moje, o ljepoto neba i zemlje, o najčišći! Ti me zanosiš. Tvoje oči su čišće od sunca, dublje od mora i od plavoga neba, u njima se zrcali ono rajsko što dušu zanosi. Tvoja usta kao da su ruža puna tajanstvene ljepote, puna blagosti i ljubavi”. I fra Marijo je prepoznao taj unutarnji poriv kad je odgovorio na Božji poziv, a o tome svjedoči posebno njegove posljednje godine života.

Biskup je također rekao kako se u misnim čitanjima blagdana može prepoznati i fra Marijo koji je ljudima bio drag jer je imao milosrdno srce, bio dobronamjeran,

ponizan, blag, strpljiv, koji je podnosio druge praštaju i, a povrh svega imao je ljubav. Ta ljubav je ono što ga je nosilo i što je uvijek nastojao kao redovnik usavršavati. Bio je bogat u intelektualnom smislu, svestran, predavao je razne predmete. I sve je to stavio na raspolaganje Gospodinu, slijede i ga.

Svoje sposobnosti znao je na pravi način staviti ne samo u svoju osobnu korist ili u korist malog broja ljudi nego u korist Crkve, istaknuo je dubrovački biskup. Fra Marijo je, kao i bl. Marija Propetog Isusa Petkovića, svojim životom pokazao kako se redovništvo na pravi način može uključiti u život partikularne Crkve. Biskup je to potkrijepio navodeći i razne službe koje je pokojnik obnašao na tom području. “Živeći ovdje kao redovnik živio je tako da je prožimao svoju redovničku karizmu s potrebama mjesne Crkve”, rekao je biskup, dodavši da “kad u Crkvi imamo ovakve ljude s nadom možemo gledati u budućnost”.

Biskup Uzinić je zahvalio fra Mariju na svemu što je učinio na području Dubrovačke biskupije i čestitao Provinciji na tome što je imala ovakvog člana, moleći Boga da im pošalje još redovnika poput pokojnika.

Nad odrom pokojnika riječki i oproštaja izrekli su biskup Janjić, provincijal Bilokapić i gvardijan Grubišić.

Kako je pokojnik dvije godine života proveo kao upravitelj župe Bogdašići iznad Tivta u Kotorskoj biskupiji te šest godina bio gvardijan u franjevačkom samostanu u Kotoru, biskup Janjić izrazio je zahvalnost “dobrom fra Mariju” i zamolio pokojnika da kod Boga moli za nova duhovna zvanja. Istaknuo je da je fra Marijo umro u godini kada Kotor proslavlja 750 godina od kad su franjevci došli u Kotor i u Godini posvećenog života. “On je svojom jednostavnošću oplijenio vjernike” svih životnih dobi, istaknuo je biskup Janjić.

Provincijal Bilokapić istaknuo je fra Marijev dobar duh koji ih je sve okupio, blagost njegova topla lica i vedar osmijeh, dobroćudnost i intelektualnu vrstinu, osobnost iskovanu u patnji, sućutnu ljubav.

Gvardijan samostana u kojem je pokojnik proveo posljednje godine života fra Veselko pročitao je pristigle riječi i sućuti koje su uputili predsjednik HBK zadarski nadbiskup Želimir Puljić i šibenski biskup Ante Ivas. Zahvalio je svima, posebice njegovateljicama i redovnicama u samostanu koje su se brinule o pokojniku, kao i fra Viti Smoljanu koji je stalno bio uz njega te izrazio zahvalnost Bogu što im je dao ovakvog brata.

Webstranica Dubrovačke biskupije

Na Dančama pokopan fra Marijo Šikić, vrsni intelektualac i redovnik sućutne ljubavi

Na groblju na Dančama u Dubrovniku u četvrtak, 9. srpnja pokopan je dr. fra Marijo Šikić, redovnik koji je najveći dio svog života proveo u Dubrovniku. Misu zadušnicu u crkvi sv. Marije na Dančama predvodio je dubrovački biskup mons. Mate Uzinić, a sprovodne obrede, prema starom običaju, braća dominikanci odnosno prior dominikanskog samostana u Gradu fr. Matijas Farkaš. U koncelebraciji su bili i kotorski biskup mons. Ilija Janjić, provincijal Franjevačke provincije sv. Jeronima fra Andrija Bilokapić te gvardijana samostana Male braće u Dubrovniku fra Veselko Grubišić. Od pokojnika su se, uz rodbinu, došli oprostiti brojni vjernici, redovnice, redovnici i svećenici, prijatelji. Liturgijsko pjevanje predvodio je zbor crkve Male braće.

Zaljubljen u Krista!

U prigodnoj homiliji biskup Uzinić je kazao kako nije slučajno da se pokop pokojnog fra Marija događa na dan kada se u Dubrovačkoj biskupiji posebno proslavlja blagdan jedine blaženice iz ovih krajeva bl. Marije Propetog Isusa Petković, a fra Marijo je bio jedan od članova Biskupijske komisije u procesu za beatifikaciju Službenice Božje č.s. Marije od Propetoga Petković. No ono po čemu se još više može prepoznati povezanost i sličnost među njima je njihova zaljubljenost u Isusa Krista kojom su zračili. Biskup je pri tom citirao riječi blaženice: „Isuse, ljubavi moja, evo me k Tebi. Ljubim te jako. Dopusti mi da te

ljubim, o Ideale duše moje, o ljepoto neba i zemlje, o najčišći! Ti me zanosiš. Tvoje oči su čišće od sunca, dublje od mora i od plavoga neba, u njima se zrcali ono rajsko što dušu zanosi. Tvoja usta kao da su ruža puna tajanstvene ljepote, puna blagosti i ljubavi.“ I fra Marijo je prepoznao taj unutarnji poriv kad je odgovorio na Božji poziv, a o tome svjedoče posebno njegove posljednje godine života.

Biskup je također kazao kako se u misnim čitanjima blagdana može prepoznati i fra Marija koji je ljudima bio drag jer je imao milosrdno srce, bio dobrostiv, ponizan, blag, strpljiv, koji je podnosio druge praštajući, a povrh svega imao je ljubav. Ta ljubav je ono što ga je nosilo i što je uvijek nastojao kao redovnik usavršavati. Bio je bogat u intelektualnom smislu, svestran, predavao je razne predmete. I sve je to stavio na raspolaganje Gospodinu slijedeći ga.

Svoje sposobnosti znao je na pravi način staviti ne samo u svoju osobnu koristi ili u korist malog broja ljudi nego u korist Crkve, istaknuo je dubrovački biskup. Fra Marijo je, kao i bl. Marija Propetog Isusa Petković, svojim životom pokazao kako se redovništvo na pravi način može uključiti u život partikularne Crkve. Biskup je to potkrijepio navodeći razne službe koje je pokojnik vršio na tom području. „Živeći ovdje kao redovnik živio je tako da je prožimao svoju redovničku karizmu s potrebama mjesne Crkve,“ rekao je biskup dodavši da kad u Crkvi imamo ovakve ljude s nadom možemo gledati u budućnost.

Biskup Uzinić je zahvalio fra Mariju na svemu što je činio na području Dubrovačke biskupije i čestitao Provinciji na tome što je imala ovakvog člana, moleći Boga da im pošalje još redovnika poput pokojnika.

Vedra osobnost iskovana u patnji

Nad odrom pokojnika riječi oproštaja izrekli su biskup Janjić, provincijal Bilokapić i gvardijan Grubišić.

Kako je pokojnik dvije godine svoga života proveo kao upravitelj župe Bogdašići iznad Tivta u Kotorskoj biskupiji te šest godina bio gvardijan u franjevačkom samostanu u Kotoru biskup Janjić je izrazio zahvalnost „dobrom fra Mariju“ i zamolio pokojnika da kod Boga moli za nova duhovna zvanja. Istaknuo je da je fra Marijo umro u godini kada Kotor proslavlja 750. godina od kad su franjevci

došli u Kotor i u Godini posvećenog života. „On je svojom jednostavnošću plijenio vjernike“ svih životnih dobi, istaknuo je biskup Janjić.

Provincijal Bilokapić istaknuo je fra Marijev dobri duh koji ih je sve okupio, blagost njegova topla lica i vedar osmjeh, dobroćudnost i intelektualnu čvrstinu, osobnost iskovanu u patnji, sućutnu ljubav. Rado je kao profesor i franjevac govorio o lijepom i dobrom, kazao je provincijal i nastavio: „Susret s tobom činio nas je sretnima. Budući da su naše duše su uz tebe doticale svoj zavičaj, imamo potrebu biti i žalosni zbog tjelesnog napuštanja.“ Izrazio je vjeru i nadu u ponovni susret kod Gospodina.

Gvardijan samostana u kojem je pokojnik proveo posljednje godine života fra Veselko je pročitao pristigle riječi sućuti koje su uputili su predsjednik HBK zadarski nadbiskup mons. Želimir Puljić i šibenski biskup mons. Ante Ivas. Zahvalio je svima, posebice njegovateljicama i sestrama u samostanu koje su se brinule o pokojniku, kao i fra Viti Smoljanu koji je stalno bio uz njega, te izrazio zahvalnost Bogu što im je dao ovakvog brata.

Angelina Tadić

Marijo Šiki

sve enik redovnik

U 84. godini života, 64. redovništva i 58. sve eništva u samostanu Male bra e u Dubrovniku u srijedu 8. srpnja preminuo dr. fra Marijo Šiki .

Ro en je 6. listopada 1931. u Murteru od otca Šime - Dušana i majke Cvite r. Božikov, a kršten je kao Vojko, Branimir. Nakon prvoga razreda osnovne škole umrla mu je majka pa je školovanje nastavio u Dubrovniku žive i kod ot eve sestre. lanom Franjeva ke provincije sv. Jeronima u Dalmaciji i Istri postao je 1951. godine. Za sve enika je zare en 1957. godine u Zagrebu, gdje je deset godina kasnije doktorirao teologiju. Vršio je razli ite službe, od profesorske do službe provincijala, bio je lan raznih komisija, duhovnik, bolni ki kapelan. Sudjelovao je na više znanstvenih skupova, objavio više znanstvenih lanaka. Kao životno djelo na kojem je radio nekoliko desetlje a njegov je prijevod s latinskoga na hrvatski knjige »Tria opuscula« sv. Bonaventure, a izdao je knjigu o životu franjevca na glasu svetosti »Franjo Vlaši «. Bio je lan vije a za razvitak hrvatskih otoka, pri Ministarstvu za razvitak i obnovu (1994.), predsjednik Južnoslavenske konferencije provincijala OFM, duhovni asistent asnih sestara u Dubrovniku, lan Biskupijske komisije u procesu za beatifikaciju službenice Božje s. Marije od Propetoga Petkovi . Od 2006. do 2012. živio je u samostanu sv. Klare u Kotoru, a neko vrijeme bio je upravitelj župe Bogdaši i iznad Tivta. Papa Benedikt XVI. 2009. godine udijelio mu je odli je »Pro Ecclesia et Pontifice«. Udruga »Daksa 1944./45.« proglasila ga je doživotnim po asnim predsjednikom, a Družba »Bra a Hrvatskoga zmaja« po asnim doživotnim lanom. Od 2012. do smrti živio je i radio u samostanu Male bra e Dubrovniku, a posljednje mjesece života strpljivo je podnosio bolest. Dobri fra Marijo, kako su ga na pokopu nazvali, svoju blagost i vedrinu, dobro udnost i su utnu ljubav razvio je kroz

osobnu patnju. Njegova intelektualna znatiželja i svestranost bili su vrst oslonac i putokaz svima koji su s njim razgovarali. Pokopan je u četvrtak 9. srpnja u nazočnosti velikoga broja vjernika, svećenika, redovnika i redovnica na groblju na Danama. Misu zadušnicu u crkvi sv. Marije na Danama predvodio je dubrovački biskup Mate Uzini, a sprovedne obrede, prema tradiciji, braća dominikanci odnosno prior dominikanskoga samostana u Gradu fra Matijas Farkaš. Na pokopu su bili i kotorski biskup Ilija Janjić, provincijal Franjevačke provincije sv. Jeronima fra s Andrija Bilokapić te gvardijan samostana Malebraće u Dubrovniku fra Veselko Grubišić, koji su na kraju izrekli riječi oproštaja od pokojnika. Pročitane su i riječi sućuti predsjednika HBK-a zadarskoga nadbiskupa Želimira Puljića i šibenskoga biskupa Ante Ivasa. Kao znakovitu činjenicu biskup Uzini je spomenuo da se sprovod pokojnika dogodio na blagdan bl. Marije Propetog Petkovića, u čijem je procesu za proglašenje blaženom i sam sudjelovao.

Angelina Tadić

Glas koncila br. 29., 19. srpnja 2015. str. 25

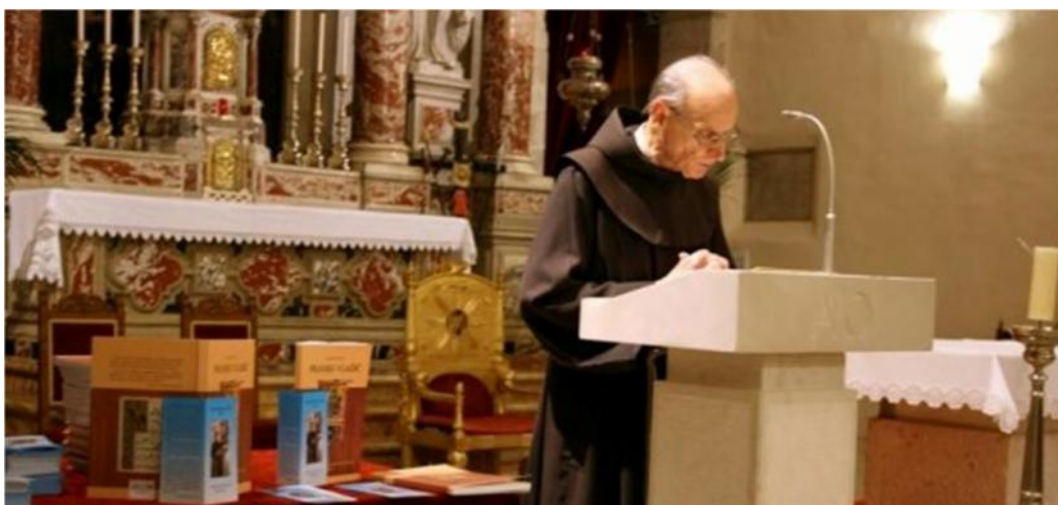
Gđa Angelina Tadić napravila je kratki film o fra Marijevu sprovodu, a fra Drago Ljevar snimio je gotovo kompletne sprovedne obrede. Filmovi se mogu naći na sljedećim linkovima;

<https://youtu.be/GmlpdW8Y9xY>

<https://youtu.be/DYPnZga9OvE>

<https://youtu.be/3MJDeVw31o>

Fra Marijo Šiki – Crtica za trajan spomen

Najbolju ocjenu jednoga života daje njegov kraj. Tu je to ka od koje se bolje vidi. Zato Biblija smrt naziva sretnijom od asa ro enja. Ju er smo se na Dan ama rastali od njega, fra Marija Šiki a, od milja zvanoga Ki o. Njegov život možemo sagledati u jednoj druga ijnoj perspektivi od uobi ajene. Iz esto prepri avane zgode možda je lakše izre i neku ocjenu.

Kao mladi sve enik dolazio je s postdiplomski studija iz Zagrebu u Zadar ili Košljun na odmor ili susrete s bra om franjevcima. Fra Marijo je nerijetko prepri avao kako ga je dobri stari fra Dane Zec jednom gotovo napao govore i: Što si ti ružan? Fra Dani je mršavost, izduženost doživljavao kao nešto ružno. Fra Marijo, onako koštunjav i iscrpljen od studija i oskudne prehrane još se nekako izdužio. Obrazi su upali a njegov ionako velik nos kao da se izdužio. Si ušnom fra Dani je visoki i mršavi mladi fratar izgledao ružno. Nije nam fra Marijom pri ao što mu je reklo ogledalce, ali kao da je dijelio fra Danino mišljenje. esto se šalio na svoj izgled.

Godine su prolazile, a on je ostajao isto mršav, leptozoman, izdužen kao sjena. Njegovo lice se nije puno mijenjalo osim pove avanjem novih bora. Kao da je postajalo sve ljepše i ljepše. Boje jeseni života su mu davale neku toplinu koju je stalno nosio u srcu. Bezbrojne životne tegobe kao da su unosile s borama nove sve ljepše crte.

Pod kraj života kao 80-godišnjak je doživio u Kotoru neo ekivano priznanje. Hodaju i svakodnevno svojim duga kim korakom kroz kotorske uli ice nije mogao ostati nezapažen. Korak je postao sve sporiji, a on, nekada tako žustri pješak, se sve više svijao usporavao. Sve češ e je koristio štap. Jedna od trgovkinja gdje je esto kupovao dala mu je neo ekivani kompliment: Što ste vi lijep starac!. Potpuno suprotno od one davne fra Danine ocjene. Sad je kona no lijep.

Ne znaju i ta dobra žena je izrekle od najto niju ocjenu fra Marija. Vjerojatno je znala da je on franjevac, dakle redovnik, katoli ki kalogeros ili koludar, kalu er. Zacijelo nije ni znala da se pridjev “lijep” veže uz ime redovnika. A on je

upravo to bio.

On je bio istinski kalogeros – lijepi, dobri starac. Kalógeros: lijepi (dobri) starac; kalós: lijep (astan) + géron: starac. Ovdje je lijep u zna enju astan i dostojanstven.

Kao da se uz njega vežu su starogr ki ideali - kalokagathía, ljepote, dobrote, dostojanstva. Stari Grci su tu ideju preko platonizma prenijeli u krš ansku potom u franjeva ku misao.

Možda je zato volio sv. Bonaventuru i uop e franjevaštvo gdje je ljepota i divljenje najuzvišeniji ljudski odnos prema Bogu. Ovih dana je papa Franjo ponovo upozorio na pjesmu Sv. Franje Asiškoga “Hvaljen budu – Laudato sii”, koja je divljenje i kliktaj ljepoti i dobroti Stvoritelja. Kroz divljenje i ežnje najlakše stižemo do mira i dobra.

Kao da je živio za tu ljepotu, s onu stranu dobra i zla. Kao da ga zlo nije doticalo, kao da je etiku zamijenio estetikom. Više od toga mu nije ni trebalo. Od ružnoga je postao i ostao lijep. Takav e uvijek ostati u našim sje anjima.

fra Jozo Sopta

Uz mnogobrojne telefonske, brzojavne i pismene sažalnice, zajednica samostana Male braće, dobila je i sljedeće:

„Poput dubrova kih vjernika s tugom sam primio vijest o odlasku našeg fra Marija Šiki a. Njegov predan i plodonosan rad tijekom gotovo šest desetlje a sve eni ke službe obvezuje nas da uvamo njegovo ime živim i s ponosom ga se sje amo. Svim franjevcima i ostalim ožaloš enima, bra i i sestrama, izražavam iskrenu su ut.“

Andro Vlahuši , Gradona elnik Dubrovnika

„Poštovani oci franjevci,

Doprla je do mene vijest da je naš dragi padre Marijo Šiki završio svoju zemaljsku službu i preselio se u vje ni život. Dok vam izražavam svoju duboku su ut, u osobnoj sprije enosti, zbog unaprijed preuzetih parlamentarnih obveza, zahvaljujem našem pokojnom padre Mariju za njegovu plemenitost i pastoralni život kojega je posvetio nama i svojim

duhovnim propovijedima bio oslonac svima. Još jedanput pitavom Franjeva kom samostanu male bra e, te poštovanoj rodbini, izražavam svoje iskreno suosjećanje.

Poivao u miru Božjem!"

Dubravka Šujica, članica Europskog parlamenta

Pismenu su ut poslali su također:

Djelatnici Konzervatorskog odjela u Dubrovniku.

Članovi Hrvatskog društva političkih zatvorenika – Podružnica Dubrovnik.

Društvo turističkih vodiča Dubrovnik.

Članovi Franjevačkog svjetovnog reda – Kuna.

Obitelj Tomislava Bjelopere.

Obitelj Šikić pok. Fedora.

Obitelj Živka Šikića.

Sestre Male franjevačke obitelji Regije Rijeka.

Petra i Zorka (prijateljice iz djetinstva).

Lile s obitelji iz Punta.

Hrvoje.

Obitelj Blažić, Rijeka

Ovdje spomenutima, onima koji su fra Marija ispratili na vječni počinak, onima koji su ga posjećivali i bili mu blizu za vrijeme bolesti, i mnogim drugima diljem domovine i svijeta koji tuguju za fra Marijem, članovi Samostana Male braće iskreno zahvaljuju.